

Goeden avond vrienden,

Ik zou U heden avond willen spreken over de
zogenaande

MAGISCHE GENOOTSCHAPPEN.

die het verleden gekenmerkt hebben en ook in het heden soms nog een
zeer grote rol kunnen spelen.

Een van de meest opvallende en meest bekende
groepen is wel die der Pitagoreën geweest. Men neemt aan, m.i. ver-
keerdelijk, dat Pitagoras de uitvinder is van, laat ons zeggen, de
meetkunde, de formulerekening en daarnaast ook van belangrijke maten
als bv. de zogenaamde gulden snede. Deze dingen op zichzelf geven
hem klaarblijkelijk een overwicht over geheel zijn tijd.

Degenen echter die nader bekend zijn met de oud-
heid, beseffen zeer wel dat bv. de afmetingsverhouding die men gulden
snede noemt ook gebruikt werd lang voor Pitagoras en bv. ook de af-
metingen van de opgegraven beelden van Babylon zeer duidelijk heeft
bepaald. In Egypte werd deze verhouding ook reeds zeer vroeg en lang
voor Pitagoras gebruikt.

Ik gebruik dit als een inleiding want hieruit
volgt automatisch dat wanneer Pitagoras en zijn leerlingen dus niet
de ontdekkers zijn van de wetenschap, geheimwetenschap ook, die zij
verwierven, er elders bronnen aanwezig zijn geweest. Deze bronnen
zouden wij terug kunnen vervolgen tot in de sagenwereld, tot in
Atlantis. Het is niet belangrijk dit te doen indien wij slechts aan
willen nemen dat elke magische groep, waar ook ter wereld en hoe zij
zich zelf ook noemt of beschouwt, in feite een groep is die zich
baseert op oudere kennis, op oudere leerstellingen. Zij geeft daaraan
echter vaak een nieuwe gestalte, een nieuwe inhoud.

Om U een vb. te geven. Lang voor Pitagoras waren
snaarinstrumenten bekend en werden verschillende vormen van luit,
en een citerachtig, éénsnarig instrument, ook verschillende fluiten
en hoorns gebruikt. Men heeft gemeend dat Pitagoras ook de ontdekker
is geweest van de vier grondtonen en daarmee ook van de toonladder
die nu nog vaak gebruikt wordt. Maar hij had daarvoor reeds oude
instrumenten. Hij was niet de eerste musikus, integendeel, maar
hij was de eerste die inzag, en hier ligt het belangrijke punt, dat
het muzikaal verschijnsel niet alleen maar een willekeurige toon-
vorming is die men aan de hand van de ervaring bepaalt, maar dat zij
gehoorzaamt aan bepaalde wetten. Op deze wijze werd het hem mogelijk
om zowel de muziek als een groot gedeelte van de kosmos, de kosmolo-
gie van die tijden, de leerstellingen die men kende, uit te drukken
in symbolen en zeer snelle bepaling van onderlinge verhoudingen, re-
laties, produkten van een tweetal werkingen enz. dus vast te stellen.

2.

Hierin ligt zijn grote verdienste. Niet in de leer zelf, maar in het gebruik dat hij maakte van al hetgeen hem uit het verleden ter beschikking stond. Indien U meent dat die bronnen bijzonder rijk moeten zijn geweest heeft U gelijk, waar hij immers in Alexandrië beschikking heeft gehad over onnoemelijk grote hoeveelheden leerstof en materiaal; ook leerstof die tot in de verste oudheid terugging.

Dan is het dus klaarblijkelijk niet voldoende dat men in een magische groep of broederschap zich bepaalt bij geloof en overlevering alleen. Men moet uit het geloof, uit de overlevering voor zichzelf de hanteerbare wet, de wetmatigheid die in de natuur, in de mens en ook in de verdere kosmos waarschijnlijk geheel tot uiting komt, voor zichzelf realiseren.

Ik begrijp dat het voor U een beetje moeilijk is om dit nu zo zonder meer te aanvaarden. Want men heeft U altijd geleerd dat het geloof allèen zalig maakt. Men heeft echter vergeten U daarbij te zeggen, dat het geloof slechts dan zalig maakt wanneer het wordt omgezet in praktisch beleven, welk praktisch beleven op zijn beurt in een wet kan worden uitgedrukt zodat dit geloof zowel in het ik als in de wereld erkend kan worden. Alleen daaruit groeit de zelfkennis; alleen daaruit groeit ook de beheersing.

Elke groep die magisch denkt, zoekt in zekere zin naar beheersing. Mogelijkerwijze wensen wij deze macht niet voor onszelf. Er zijn groeperingen genoeg bekend, o.a. verschillende filosofische kringen: de inwijding van Poseidon en nog enkelen in Griekenland, de, onder het mom der Kahni verborgen gaande geheime groepering van esoterici die in Rome ook tijdens het verval zo'n grote beduiding hebben gehad, de geheimbonden van de Grote Broeder, kortom al deze bonden, geheimzinnig als zij waren, zijn in feite uitgegaan van geloof en gekomen tot een hantering van macht ook al waren bij deze groepen, als door mij genoemd, de verwerving van macht, krachten, vermogens en inzichten, alleen een middel om alleen de mensheid te dienen.

Dit geeft U misschien te denken. Ik hoop nochtans, want in deze dagen vinden wij zovele mensen die gaarne het magisch recept zouden willen hebben; zij zeggen: "ik wil mij aansluiten bij uw broederschap. Geef mij het vermogen, geef mij de macht en wij zullen werken." Maar gij hebt het vermogen en gij hebt de macht in Uzelf. Wanneer U zich bij een bepaalde groep aansluit, dan betekent dat niet alleen een aanvaarden van een discipline, het aanvaarden van bepaalde dogmas of geloofspunten, dan betekent dat voor Uzelf, het uitwerken van de werkelijke, reële betekenis van elk magisch ritueel, van elk verschijnsel in de wereld dat daarmee gelieerd kan zijn, kortom van al wat belangrijk is.

En dan komt U vaak tot konklusies die wat minder aangenaam zijn; dat geeft ik graag toe. Want een mens houdt graag vast aan al wat hij kent. Toch meen ik dat wij aan het begin van onze lezing vandaag mogen stellen, dat niet alleen een zelfstandig denken,

een zelfstandig verwerken van lessen en waarden noodzakelijk is, om in een magische broederschap mede actief te zijn, maar dat men daarnaast, en dat is even belangrijk, steeds weer voor zich de regel moet zoeken, de regel die op het gehele leven van toepassing is en dat men deze levensregel, deze werking dus moet uitdragen in de wereld, vanuit de wereld beleven zonder daarop enige uitzondering voor zich of, zover het uw houding en handeling ten opzichte van anderen betreft, voor anderen toelaat.

Het begrip "Magisch" hebben wij meerdere malen uiteengezet. Magie is al datgene wat zich afspeelt krachtens wetten die niet bekend zijn, zich daardoor onttrekt aan directe menselijke definitie en als zodanig desondanks beleefbaar en uitbaar is.

Deze definitie moge U er aan herinneren, dat bv. een geloof dat bepaalde sacramenten handhaaft, dat bepaalde zegeningsvormen kent, in feite ook een beroep doet op magie. Dat het uitspreken van een eedsformule, een binding met onzichtbare krachten in feite een magisch ritueel is. Ik zou U dit graag duidelijk willen maken want Uw leven is niet vrij van deze magie die zovelen alleen maar zien als tovenarij. U wordt er zelf in Uw leven voortdurend door beheerst en dat is de fout. U moet leren om de magie te beheersen en zo U te ontworstelen aan die vele, schijnbaar niet te controleren factoren die in uw leven steeds weer optreden.

Wij zullen nu nagaan, welke ontwikkeling de magische genootschappen hebben doorgemaakt. Ik meen dat ook dit belangrijk is omdat hieruit een inzicht kan groeien van de eisen die uw tijd aan U en juist op dit terrein gaat stellen.

De eerste aanvaarding van Goden ligt zover terug, dat wij daarvoor gemakshalve maar de tijd LIMURIE noemen. De limurische periode: de periode van de menswording. Deze aanvaarding van Goden was niet gebaseerd op erkennen van een macht of wezen, maar een onbewust zich onderwerpen. Het was daardoor onmogelijk dat in Limurië zelf de mens verder groeide en dat hij werd tot een vrije mens, een mens die ook in geweten, handelen en denken kon gaan beantwoorden aan de primitiefste regels die wij thans aan het menszijn toekennen.

Na deze lumurische periode vinden wij deze die wij de Atlantische zullen noemen. Er is sprake van een maatschappij die ongetwijfeld hier en daar primitief is, maar toch ook gelijktijdig van een mens die zijn onderlinge verhoudingen niet meer alleen zuiver instinktmatig maar verstandelijk definieert. Het kennen van Goden is natuurlijk in deze tijd ook wel nog aan de orde van de dag. Bepaalde psychologen zouden zeggen: die tijd wordt beheerst door de Totemman Taboe. Echter komt men in deze tijd voor het eerst tot de erkenning van een wisselwerking tussen wat men noemt Goden en de mens. Er wordt een relatie geschapen. De geheime genootschappen in deze tijd, gaan zich splitsen en wij vinden de z.g. Wit-Magische bond,

4.

de kern van de latere Witte-Broederschap en de zogenaamde Grijs- ofwel Rode bond, die in feite zich bezighoudt met zwarte magie. Want indien ik een kosmische wet gebruik voor mijzelf ten koste van anderen zo sluit ik hiermede voor mijzelf de mogelijkheid uit om uit die kosmos krachten, inzichten, bepaalde vermogens te gewinnen. Elke persoonlijk zuivere handeling is in feite een je afsluiten van de werkelijkheid.

Ik kan hier natuurlijk vb. te over geven. Laat ik er een nemen uit een zuiver katholiek milieu, voor de meesten onder U althans bekend. Op het ogenblik dat ik ga stellen: "ik biecht, niet omdat ik berouw heb, maar om mij van mijn zonden te bevrijden, voordeel te gewinnen, is volgens de theologie deze biecht niet geldig, en heeft zij generlei werking. Het is precies dezelfde regel die men daar in de oudheid reeds ontdekte.

Een volgend element brengt ons in de periode der dierverering. Dit is niet zoals U denkt de aanbidding van dieren, het is eerder een eredienst waarbij het dier tot symbool wordt van de kosmische krachten. De goden manifesteren zich bv. als Apis, de stier, of als een krokodil, als een vogel, als een zwerver uit de woestijn, een hyena. Elk van hen is in feite geassocieerd met het dier, door de mens dus, krachtens de eigenschappen aan de godheid toegeschreven. Die eigenschappen zijn betrekkelijk willekeurig maar het vreemde is dat men zich baserende op die eigenschappen, zekere resultaten gewint. Zo ontdekken wij dat men gaat studeren, het dier bv. brengt in de stieroffers die wij in het Oosten vinden, vruchtbaarheid, door een bepaalde operatie waarbij bloed en mannelijk zaad over de aarde wordt uitgestrooid. Maar hier in ligt tevens de kern van kennis. Bloed is leven; zaad is levensmogelijkheid, is vruchtbaarheid. Er zijn mensen die daarover nadenken. De Magiërs gaan langzaam maar zeker hun Goden anders definiëren dan de menigte. Zij gaan trachten de werking van die Goden vast te leggen in vaste wetten en regels.

De magische genootschappen van deze tijd zijn wetenschapsmensen die echter ver vooruitlopen op de ontwikkeling van de mensheid als geheel. Wat zij aan psychologie bv. aan zogenaamde paranormale wetenschap, aan sterrenkunde, aan kunde van de aarde van gesteenten enz..., ja zelfs in zekere zin van zwaartekracht en dergelijke, weten is verbluffend voor een mens van de 20e. eeuw.

Hun kennis is groot maar ze is onvolledig; zij vertoont hiaten. Deze hiaten worden aangevuld met geloof, een geloof dat bestaat uit een rationalisatie volgens de oude wetenschap, maar is vooruitgang. Het is mogelijk dat uit dergelijke groepen en genootschappen zich de medische wetenschap gaat ontwikkelen maar aan de andere kant bv. ook cosmetika, dat naast gezondheidszorg ook de kennis van gesteenten en mineralen langzaam gaat voeren tot het

5.

gebruik van metalen in vele vormen. Ik mag er U aan herinneren dat, zover het de westerse wereld betreft, het eerste koper bv. magisch gesmolten werd; het was een magische ceremonie die plaats vond in de buurt van de Sinaï; wetenschap, zuivere wetenschap, maar omweven met een mantel van mystiek.

Wanneer wij later zien dat bv. scheepvaart, pottbakkerskunst, ja zelfs lezen, schrijven, schilderen en beeldhouwen tot magische rituelen zijn geworden en geleid tot een persoonlijkheidsuitdrukking, gaan wij pas beseffen dat deze magische banden in feite een weergave zijn van gerationaliseerd innerlijk erkennen van de mens en zijn verhouding tot de kosmos.

Op grond hiervan mag ook worden gesteld dat elke godsdienst op zichzelf, onverschillig welke, niet zal omvatten een volledige wetenschap, maar toch een feitelijk weten waarbij de onderlinge hiaten door het geloof en uitleggingen zijn aangevuld.

Dit standpunt maakt het begrijpelijk dat degenen die binnen de kristelijke gemeenschappen gingen zoeken, als bv. de alchimisten, voortdurend in strijd kwamen met de kerk. Niet omdat zij onkristelijk dachten of handelden, maar omdat zij trachtten leemten aan te vullen in de vorm van weten. Dit weten is een samenvatten, ik herhaal het nogmaals, van innerlijke kennis of zelfkennis plus wereldkennis en wereldervaring.

Wanneer wij nog enige schreden verder gaan in de tijd, zo vinden wij de magische groeperingen die trachten bv. bepaalde gebruiken der Kelten te doen herleven, oorspronkelijk hoofdzakelijk in Wales, in Ierland zijn er ook enkele aanwezig en daarnaast ook wel in Schotland; op den duur uitgebreid over praktisch geheel het Engels gebied (ook over de koloniën die veroverd worden.)

Dit magisch geloof gaat uit van het standpunt. dat er invloeden bestaan van zuiver persoonlijke geaardheid die tot uitdrukking komen in de zon en in de maan: een herleven van de oude gedachte van de aardmoeder, van de hemelse vader. Zij trachten echter nu om deze wetenschap om te zetten in een meer praktische een meer aan hun tijd aangepast weten.

Hierbij komen enige eigenaardige feiten naar voor. Men ontdekt dat, al is het misschien niet de bezielende invloed van de maan, bv. maanlicht voor bepaalde planten een veranderde samenstelling van voedingsbestanddelen en vloeistof tot stand brengt. De werkzaamheid aan een kruid bij volle maan of tegen het rijzen van de zon geplukt is inderdaad anders. En het zijn de genoten van de alchimisten, de eerste chemici die hierop nadruk leggen.

Wij zullen voorbijlopen aan de gedachtengang van de albezielde wereld als bv. tot uitdrukking komt in sommige delen van het werk van Paracelsus of Von Hohenheim. Wij zullen

onmiddellijk trachten in deze eeuwen binnen te stappen, deze wereld waarin U leeft. Er zijn niet alleen buiten het kristendom, maar ook daarbinnen, op het ogenblik, een aantal geheime genootschappen die magisch werken. Hun magisch werken houdt zich over het algemeen bezig met gedachtenkracht bv. Zij houdt zich bezig met een onderzoek van het mirakel. Zij houdt zich bezig met zelfkennis, zelfomschrijving, zelfontleding en zeker ook, vooral in deze dagen, een ontsnapping aan een te materialistische wereld rond zich.

Onder deze groeperingen en genootschappen kennen wij enkelen die tot stand komen krachtens een openbaring, theosofen bv.; wij kennen er daarnaast die gegroeid zijn uit een herwinnen van oude waarden als bv. de Kabala, oude astronomie, astrologie, filosofieën en zelfs overgeleverde inwijdingsriten en gebruiken. Wij vinden daaronder de vrijmetselarij, maar vreemd genoeg zijn de gebruiken die wij daar aantreffen heel vaak verwant met gebruiken die optreden in de Kerk.

U heeft misschien wel eens meegemaakt dat in een plechtige Hoogmis bv. een suisse aanwezig is, een Zwitser. Deze Zwitser komt overeen met de deurwachter van de inwijdingscyclus van de vrijmetselaars en van met hen verwante organisaties. Wij vinden verder het gebruik van bepaalde getallen, bv. zeven lichten. Wij kunnen nu wel zeggen dat is afgeleid uit het Jodendom, maar zeven lichten brandden er ook in vele oude werelddiensten die niets met de Joden te maken hebben. Zeven lichten worden ook gebruikt bij de bepaalde Hindoerituelen. Ik zeg zeven want, indien een eenvoudige mis wordt opgedragen zo stelt men naast het tabernakel twee kaarsen: Drie-eenheid, de derde is de verpersoonlijking op het altaar. Bij een grote plechtigheid stelt men aan beide zijden drie kaarsen, in dien men zich houdt aan het strenge ritueel, zo mogelijk los van het altaar en wederom is daarbij het zevende licht, uitspringend naar voren het Kristendom. Een eigenaardig verschijnsel niet waar?

Vreemd dat gebruiken en symbolen als bv. het openliggend boek, de bijbel, voorkomt bij maçonnerie, bij bepaalde protestantse genootschappen, bij de katholieken, maar ook bij diensten die, met het Kristendom haast niets te maken hebben. Er is bv. een reeks van buitengewoon heilige plaatsen waar men steeds een heilig boek heeft openliggen meestal op dezelfde blz. zodat een bepaalde uitspraak van de leraar a.h.w. voortdurend onder de aandacht wordt gebracht. Dan het licht van de ster of het oog of de God, dat zijn de verschillende mogelijkheden, weerkaatst in de godslamp. Niet zo vreemd als U denkt. Hemelse krachten werken op ons in. De manifestatie van deze hemelse krachten is licht. Daarom is het licht ons een voortdurende herinnering aan hun aanwezigheid en in de plechtigheid een daadwerkelijke openbaring van hun aanwezigheid en werking.

7.

Wanneer U dit goed beseft dan zult U met mij eens zijn, dat degenen die waarlijk en bewust katholiek of protestant of hindou of moslem zijn, in zeer vele gevallen onbewust zichzelf tot een soort magisch genootschap hebben gevormd, een genootschap echter dat, ofschoon het de oude waarden in zich draagt en voortzet, vaak weigert verder te gaan met de taak van de ware magiër.

Nu moet ik trachten zakelijk te worden. En daarom gaan we eenvoudig de feiten stellen zoals ze nu zijn.

1. Ofschoon wij niet kunnen bewijzen dat de astrologie op volledige waarheid berust, is een inwerking vanuit de kosmos op de aarde wel vast te stellen. Wij kunnen dit voor een deel aflezen in radioteleskopen e.d.
2. Het is duidelijk dat voortdurende werking van zwaartekracht en wisselingen op aarde wel degelijk invloed hebben en dat als zodanig wederom ook wetenschappelijk hun invloed erkend kan worden. Indien wij in staat zijn om bewust deze verschillen te analyseren, zo zou het de mens op aarde mogelijk worden aan de hand van deze wetten dat leven te scheppen dat voor hem noodzakelijk is. Anders gezegd. De mens kan zichzelf hervormen in een reiniging en een veredeling die door een begrip van hetgeen nu als een aangenomen kosmische wet nog vaak wordt misbruikt, om te zetten in een geweten en wetenschappelijke wet. Wanneer men echter automatisch het oude verwerpt voor het nieuwe, de astronomie, de bijkomende ontdekking van stralingsgebieden, gordels, indringingssnelheden van deeltjes enz. vereert en het oude verwerpt of omgekeerd het oude vereert en het nieuwe niet wil aanvaarden, dan komt men tot een falen. Ook al maakt men dan de meest fraaie en zuivere horoskoop, men faalt omdat dit de wereld niet verder brengt, en ook de mens zelf geen groter inzicht en geen grotere beheersing van zijn mogelijkheden geeft.
3. Indien wij mogen aannemen dat kosmische verhoudingen iets te zeggen hebben, zo is het duidelijk dat het samentreffen van vijf en voor sommige mensen zelfs zeven planeten, in één teken, voor de aarde een buitengewone beïnvloeding zal inhouden. Het is onmogelijk om aan deze beïnvloeding te ontkomen. Het is echter wel mogelijk haar te begrijpen en te gebruiken.

De kracht die mij, wanneer ik haar niet beheers doodt, verricht mijn werk indien ik haar meester ben. Dit te begrijpen is ook voor Uzelf zeggen: Ik wil voor mijzelf begrijpen welke inwerkingen op deze aarde plaats zullen vinden en op welke wijze zij niet door de mensheid maar door mij persoonlijk verlopen, geleid en gehanteerd kunnen worden. Indien ik vaststel dat dit feiten zijn, zo zal ik aan de hand van de door mij waargenomen feiten plus mijn denken en geloof, trachten de wetten vast te stellen die het mij op den duur mogelijk maken zelf alle momenten te kiezen voor daad en daadloosheid, voor geestelijke en voor stoffelijke werking, en zo een vrijheid die zeer groot is temidden van de mij beheersende wereld.

Indien ik vervolgens stel dat het oude is voortgezet in het nieuwe. Het zou bv. aan te tonen zijn dat een groot gedeelte van het katholiek, ceremonieel verwant is met de Mitrasdienst en de Isisdienst. Het zou aan te tonen zijn, dat de gebruiken, zoals die in andere kristelijke genootschappen op het ogenblik voorkomen, de prediking gepaard gaande bv. met zang, oorspronkelijk is afgeleid van een soortgelijke aktiviteit die plaats vonden in groepen als die der Pitagorëen en ook de filosofengroepen in Griekenland.

Het is aan te tonen, dat al datgene wat men aanziet als nieuw, op het oude is gebaseerd. Het was een vernieuwing. Deze vernieuwing moet voortgezet worden. En wij kunnen die vernieuwing alleen voortzetten, door vrijelijk te kombinieren datgene wat wij leren uit het verleden en het om te zetten in een voor ons hanteerbaar beeld van de werkelijkheid.

het Het experiment zal hierbij noodzakelijk zijn. Maar het is niet paranormaal experiment waarover ik vandaag spreek. Het is niet de geest die verschijnt. Het is niet de helderziendheid helderhorendheid. Neen, het is het leven volgens een bewust gehanteerde oorzaak en gevolg met de bepaling van de schijnbare toevalswerking die de buitenwereld heeft.

Zo gesteld, zal eenieder die in deze dagen zichzelf als magisch of magiër wil beschouwen zeker verplicht zijn om zich niet alleen te bepalen tot een vorm van aanvaarding maar, zelfs indien hij zich daarom blijft steunen en baseren voorlopig, voort te gaan met een samenvoegen van alle bekende waarden tot een redelijk hanteerbaar beeld dat voor zijn stoffelijke wereld geldt, en een gevoelsmatig aanvaardbaar beeld dat zijn innerlijke en geestelijke wereld beheerst.

De voorwaarden waaraan deze mens moet voldoen, zijn niet uit te drukken in een bepaalde zedenleer of moraal. Ik weet wel dat dit voor vele mensen moeilijkheden brengt. Men denkt over het algemeen dat men met een bepaalde reeks verbodsbepalingen en gebodsbepalingen de bewustwording kan bepalen, maar dat is niet waar. De kennis die U van de wereld, van het geloof, de openbaring, de werking op die wereld voor Uzelf gewint, geeft U zeker stoffelijke voordelen, maar U moet ze verder dragen. U moet ze verder geven, steeds weer aan anderen, opdat deze op hun manier en hun wijze, hetgeen U ontving en uitzaaide, hernieuwd tot vrucht brengen.

U moet ook geestelijk werken. Wat zijn de geestelijke eisen die wij in deze tijd kunnen stellen vrienden?

In de 1e. plaats: Harmonie. Hierop kunnen we niet genoeg terug keren en hameren op dit punt. Harmonie- Eenklank.
In de 2e. plaats: Samenwerking - Eenheid a.h.w.
in het Goddelijke.

Deze kan het best worden bereikt door, bij een rustig behoud desnoods van eigen oordeel en veroordeel, van eigen mening en eigen leefwijze, aan anderen de vrijheid toe te staan op hunne wijze te leven, slechts zoekende naar die punten waarop men tot een samenwerking kan komen. Deze samenwerking dient onzelfzuchtig te geschieden zover dit mogelijk is en zeker vanuit eigen standpunt. Daarnaast zullen wij moeten trachten die Geest, die innerlijke Kracht te stimuleren. Hoe openbaart zich de geest aan de mens?

De geest leeft hoofdzakelijk, of beleeft, de stof via de emotie. Het is de emotie die in het lichaam de spanningsintensiteitsveranderingen, ja de innerlijke evenwichten zo sterk wijzigt dat een totale wijziging van lichamelijke uitstraling ontstaat die ligt op het vlak dat voor de geest onmiddellijk afleesbaar is. Het is daar dat de geest voor zichzelf ervaart, associeert en leert. Het emotioneel leven van de mens mag immer onderdrukt worden. Het moet zeer zeker beheerst zijn, zoals alle dingen die wij doen in het leven de geest en in de stof de eis stellen van beheersing. Eerst van onszelf, dan van ons milieu. De emotie die juist wordt beleefd brengt het juiste gevolg. Zij brengt nl. het juiste bewustzijn.

Verwacht nimmer dat de geest U in de stof direkt, dus onmiddellijk zonder tussenkomende middelen en ingrijpingen zal kunnen verklaren wat in haar wezen de volledige werkelijkheid is, maar verwacht wel degelijk dat die geest krachtens haar inzichten weten de harmonie die U nastreeft aanmerkelijk kan versterken. Niet, vermijd alle tegenstellingen, dat zou dwaas zijn. De tegenstellingen zijn een noodzaak voor bewustwording en een noodzaak voor de wereld. Maar wel, erken tegenstellingen en streef naar het gezamenlijk beleven, volbrengen, bevorderen van alle punten van overeenkomst die we met anderen hebben.

Oordelen is een je afsluiten van de wereld. "Oordeel niet" Maar indien gij oordeelt, tracht dit oordeel te maken niet tot een verwerpen of aanvaarden van personen of toestanden, van mogelijkheden enz. maar tot een aanvaarden of verwerpen van uit jezelf van waarden die uit jezelf harmonisch of niet harmonisch zijn. Tracht te erkennen welke deze zijn. In de 1e. plaats zul je daarmee de geest ongetwijfeld een zeer grote reeks bewustzijnsmogelijkheden schenken. In de 2e. plaats echter en nog belangrijker, kun je juist vanuit deze wijze van handelen en denken komen tot een vergroting van eenheid op elk terrein.

Oorzaak en gevolg zijn U allen bekend. Een wet die voortdurend zichzelf manifesteert, indien U uw ogen open hebt daarvoor. Ook waar geen kenbare samenhang bestaat, blijken toch bepaalde, vanuit het ik voortgebrachte oorzaken, onmiddellijk voor het ik geldende gevolgen die compenserend werken te produceren.

Stel nu, indien "oorzaak en gevolg" in deze tijd voor mij werkt, zo moet ik uitgaan van een zeer machtig, en in een bepaalde tendens beheerst milieu. Wanneer in deze wereld, kosmische Krachten werkzaam zijn van een zo grote intensiteit en invloed als

10.

door het astrologisch beeld dat ik zoëven citeerde wordt aangeduid, dan mogen wij ook aannemen dat geen mens in staat is zich daartegen te verzetten. Anders gezegd. Elk gevolg zal mede deze invloed dragen, en daardoor gericht zijn op een bepaald doel. Dit wetende mag ik ook stellen dat, zo ik deze richting erken, ik al mijn oorzaken, dus van mij uitgaande handelingen, gedachten, enz. zal richten op een voor mij persoonlijk en al hetgeen daarmee natuurlijk harmonisch kan zijn eveneens belangrijk en begeerlijk iets. Wanneer ik dit doe in samenwerking met deze Geestelijke Kracht, zo verkrijg ik een maximum van resultaat voor mijzelve, ik verkrijg gelijktijdig een maximum aan geestelijke bewustwording voor mijzelve en voor anderen.

Om in deze wereld echter juist en goed te kunnen leven kun je het niet stellen zonder een God. Welke verhouding moeten wij dan stellen tussen ons "ik" en "God". In onszelf is een deel dat we rustig mikrokosmos kunnen noemen, omdat het een kleine weerkaatsing van het werkelijk Al inhoudt en daarnaast ook stoffelijk een volledige schuilplaats biedt aan alle wezens van de mikro-wereld. Is het aanvaardbaar, zo is het logisch dat wij zeggen, daarnaast is de geuite openbaring voor ons makro-kosmos zover zij voor ons beleefbaar en groot boven ons is. Mikro + makrokosmos zijn uiting, of Schepping. Schepping is openbaring van het Goddelijke Wezen. God is kenbaar in zijn Schepping dies, zal ik God kunnen kennen indien ik volledig de makrokosmos tracht te beseffen, te ondergaan en te begrijpen, en gelijktijdig mijn innerlijke kosmos eveneens definieer en zo sterk mogelijk tracht te beleven en te kennen. Het "ik" dat harmonisch wordt met de buiten het ik liggende kosmos, erkent het beeld Gods. In het erkende beeld Gods, mag ik hier aantoevoegen, treedt de reiniging op waardoor "waan" wegvalt.

Kosmische harmonie is meer dan ooit noodzakelijk in deze dagen. Wij kunnen echter nimmer verwachten dat vanuit een andere Kracht ingegrepen wordt, dat vanuit een andere Kracht het door ons gewenste veroorzaakt wordt. Dientengevolge mag worden gesteld, bij een juist begrip van hetgeen Harmonie bevordert, ja zelfs bij een juist vertrouwen, onzelfzuchtig in Waarden die grotere bewustwording en harmonie betekenen, mag ik uitgaan van het standpunt dat ik allereerst zelve moet handelen in werken en streven en daarbij gaande tot mijn uiterste vermogen een onmiddellijke aanvulling van uit de groot kosmische wereld zal mogen verwachten, waardoor in mij, elke juist gestelde daad, juist gecordineerde gedachte zijn afronding en vervulling vindt waarbij zij de bandering betekent van de kosmische waarheid zoals die in God direkt bestaat.

De Magische genootschappen, want dat is ons onderwerp, hebben zich in deze dagen ongetwijfeld een taak gesteld. Deze taak is in de 1e. plaats wel, het scheppen van gemakkelijker hanteerbare maatstaven die in het stoffelijk leven de supra-normale of onbegrijpelijke factoren actief maken. In de 2e. plaats het scheppen van alle stromingen, tendenzen en belevingen die in de mens de behoefte tot harmonie, samenwerking, onderlinge vrede en verdraagzaamheid bevorderen.

11.

In de 3e. plaats. Een samenwerking waardoor de kennis van het eigen ik vergroot wordt, voor elk deelhebber aan een dergelijke groep, en een uitbreiding van deze studie en zijn mogelijkheden tot éénieder in staat zal zijn daarvan gebruik te maken.

De Magische groepen van deze tijd gaan echter verder. Zij stelâen het zich tot doel, om de grootkrachten die de kosmos op aarde eens openbaarde hernieuwd en kenbaar zich te doen manifesteren, ook al kunnen zij dit niet afdwingen, maar kunnen zij ten hoogste trachten de daarvoor noodzakelijke kondities te scheppen.

In deze wereld is ongetwijfeld een manifestatie van de Christusgeest noodzakelijk. Niet van een moraliserende Jezus, begrijp mij wel, geen leeraar van zeden, gedrag, geen gever van gulle gaven alleen. Want deze heeft de moderne wereld te weinig te zeggen. Uit behoefte aan een ware Christusgeest. Omdat de Christusgeest is dé liefdevolle openbaring. De aanvaarding in alle mensen. Eenieder die reeds nu op dergelijke Krachten een innerlijk en sterk beroep doet zal ontdekken dat, bij het scheppen van de juiste Harmonie het "ik" tot een overprestatie in staat wordt gesteld. Deze overprestatie zal elke werkzaamheid, ongeacht haar geaardheid betreffen die, niet alleen ten eigen bate, maar hoofdzakelijk ten bate van de mensheid, het begrip en de vrede in die mensheid wordt volbracht. Ze omvat ook genezing en al wat daarbij hoort.

De Magische groepen hebben zich in deze tijd bovendien tot doel gesteld een rectificatie te verkrijgen bij de mens omtrent het hiernamaals. Ervaringen van wele die overgingen, maar ook het redelijk denken van de mens, maken het mogelijk, en voor het eerst zelfs misschien, vrij van bijgeloof, een beeld te scheppen van een voortbestaan na den dood. Voor het eerst wordt het mogelijk, om zonder magische verhulling een kontakt stof-geest/ geest-stof mogelijk te maken, zonder dat hierbij ook maar een van de Goddelijke regels of wetten wordt geschonden en nadelige gevolgen ontstaan.

Het ligt in de bedoeling al deze dingen in de komende tijd sterk werkzaam te maken. Wanneer U dus Uzelf wilt gaan richten op de heersende tendenzen dan kan ik U daaromtrent eenvoudig voorlichten;

1e. Alle Krachten eisen vernieuwing.

Alle eis tot vernieuwing brengt onrust, ontevredenheid, eigenzinnigheid, misverstaan van anderen. Er is geen sprake van een feitelijk egoïsme, maar wel van een reeks kondities die gezien de eis tot vernieuwing die steeds sterker aan de wereld wordt gesteld, zich in het oog van anderen als zodanig kunnen openbaren.

2e. De komende tendenzen eisen innerlijk leven, innerlijke aanvaarding, groter vrijheid van het ik, juistere definitie van het ik, een juistere plaats en positie bepaling in de kosmos zowel als in de wereld in de maatschappij, in het gezin, in het geloof. Deze neiging, een nieuwe plaats te vinden zal zich in het begin openbaren als een behoefte om af te breken. Degeen die daaraan toegeeft echter, vernietigd voor zichzelf, en niet alleen voor het grote.

Deze neiging en deze tendenz moet worden omgezet in een behoefte om in het ik de veranderingen, de vernieuwingen tot stand te brengen, de vrijheid te gewinnen waardoor men in staat is de wereld te aanvaarden. Vrijheid van aanvaarding is de grootste vrijheid die men zich kan verwerven op aarde. Dus U weet het, wanneer U geneigd bent de dingen naar Uw hand te gaan zetten, wees voorzichtig. Probeer de dingen allereerst te aanvaarden, te beschouwen en daarop, niet vanuit eigen standpunt alleen, maar vanuit het standpunt van diegenen die erbij betrokken zijn evenzeer als U zelve, juist te reageren.

3e. Een volgende invloed brengt ons uit een vergroting, van wat we zouden kunnen noemen hartstocht, niet alleen in de zin van liefde en genegenheid, maar evenzeer in moed, zelfrechtvaardiging en al wat erbij hoort. Men is geneigd in deze tijd veel risico's te nemen. Men is daarbij vooral geneigd die risico's te nemen wanneer zij in feite ten koste van anderen genomen kunnen worden. Degeen die op enigerlei wijze iets riskeert waarbij anderen betrokken zijn, zonder hun medewerking en toestemming, begaat de grote fout dat ze zichzelf uit de gemeenschap sluiten. Degeen echter die tracht elke risikofactor die hij aanvaardt om te zetten in een samenwerking waarbij hijzelf de gevaren draagt en anderen mede in vruchten laat delen, zal ontdekken dat de wereld, hoe ondankbaar zij U moge schijnen, zal antwoorden met een innerlijke en zelfs wereldlijke uitbreiding van vermogen, van inzicht en Kracht.

4e. Dan vinden wij de invloed die eigendomsbegrippen verduisterd. Eigendom is een menselijke schepping, laat ons dat niet vergeten. In de natuur is wisseling van eigendom afhankelijk van, ofwel onvermogen het tijdens een gebruiksperiode te verdedigen, dan wel gebrek aan behoefte om het te verdedigen. Dat is geen kosmische wet. Ik geeft U dit als vb. om het volgende duidelijk te maken.

Op het ogenblik dat eigendom negatief wordt ervaren zult U geneigd zijn U in eigendom steeds sterker te beschermen en te dekken. U zult geneigd zijn al hetgeen U in de materie bezit, ook mensen dus genegenheden, mensen die verplichtingen aan U hebben, relaties, daarnaast ook het materiele te verdedigen en daarbij ten koste van Uzelf en Uw bezit uiteindelijk vast te stellen dat U verliest. Deze strijd kan niet gewonnen worden. Waar eigendom kan alleen verkregen worden door uit zich, voortdurend te schenken. Hoe meer men vanuit zich leert geven, hoe groter de invloed van de wereld zal zijn die tot U de gaven doet terugkeren. En dan is deze invloed zeker ook volgens een zekere aanduiding een invloed die verborgen schatten openbaart. Verborgen schatten niet in de zin van goud en zilver, maar van innerlijke Kracht wederom, vermogens en eigendommen in jezelf. Zo goed als genegenheid, trouw, rechtvaardigheid, opoffering in anderen. Slechts de mens die in de wereld de juiste verhoudingen schept, vrienden, kan in die wereld, juist op het gebied van eigendommen iets bereiken. Werkelijk eigendom.

5e. Een laatste invloed die ik U nog wil beschrijven is die van een rechterlijke macht. Deze rechterlijke macht kunt U zien als een verscherpte uitwerking van oorzaak en gevolg met een aanmerkelijke intensivering van het onmiddellijk effect. Eenvoudig gezegd, wie een innerlijke schuld op zich laadt zal krachtens die innerlijke schuld zodanige belasting ondergaan dat hij niet meer in staat is het werkelijk leven te aanvaarden. Gevolg... overspanning, of erger nog krankzinnigheid. Het kan zijn dat men weigert de rechten van anderen te erkennen. In het bestrijden der rechten van anderen zal men alle recht dat men bezit of bezat verliezen. Dat is de werking van deze Kracht. Het is dus een invloed die voortdurend weegt. Deze invloed vraagt in de mens bovenal evenwichtigheid, onderwerp dat al tevoren is behandeld. Evenwichtigheid betekent niet; gelijk blijven, maar het betekent in jezelf voortdurend compenseren voor elke verstoring van je innerlijke samenwerking en harmonie, zowel samenwerking en harmonie die tussen U en anderen bestaat.

Evenwicht betekent in jezelf voortdurend compenseren de veranderingen in de wereld, dat betekent je daden voortdurend afstemmen op hetgeen die wereld verdraagt. Je gedachten voortdurend afstemmen op hetgeen geestelijk op dit moment aanvaardbaar is. Het betekent je stoffelijke deugden en je stoffelijke zonden, zodanig te beperken dat zij gezamenlijk een gezond evenwicht, de gulden middenweg mogelijk maakt.

Let wel, de zin van mijn betoog is zeker niet dat U bestaande waarden moet aantasten of verbreken. Ook niet dat U de wereld kunt gaan hervormen. Maar het is wel, naar ik hoop, een aanduiding voor de vele Krachten die uit het geloof en bijgeloof der oudheid geworden tot een wetenschap, verder gaande dan de technisch gehanteerde alleen. Op dit moment de wereld samen met de bepaalde kosmische invloeden, stuwt in een richting van verdere ontwikkeling opdat de wereld niet zal ondergaan, dank zij haar feitelijke verstarring, nl. haar morele en geestelijke verstarring die haar steeds minder in staat stelt de verdere materiele ontwikkelingen te begrijpen, te beheersen en te hanteren, en zo tot slachtoffer zou maken van hetgeen zij thans trots haar eigen vooruitgang noemt.

Vraag. Ik vind dat het voor ons moeilijk is om dat evenwicht in onszelf voor de buitenwereld te vinden. Daar waar we de buitenwereld niet begrijpen.

Antw. Wanneer U die buitenwereld wilt begrijpen, in redelijke termen, is het U onmogelijk. Maar toch bestaat er een begrip dat buiten alle redelijke termen om, evenwichtigheid mogelijk maakt. Bv. de moeder begrijpt de wereld van haar kind niet. Het kind niet de wereld van de moeder. Toch verstaan zij elkaar zeer goed, en zal het kind vaak voor de moeder, de moeder voor het kind compenserend werken en optreden, zodat een uiteindelijke evenwichtigheid ontstaat. Zelfde relaties kunnen wij tussen man-vrouw vinden, in bepaalde gemeenschappen bv. klooster en daaruit blijkt dus wel dat U niet alleen maar met de rede de zaak kunt benaderen.

Vraag. Moeten wij dan zo verstaan dat we enkel evenwicht kunnen tot stand brengen, met wat ons in kontakt brengt met de buitenwereld?

Antw. Dit is het begin, zoals in de oudheid men begonnen is met vaststelbare feiten die geen reden hadden, geen kenbare redenen althans. Daarvoor een, nu redeloos lijkende verklaring vond. Uit deze verklaring weten en volledige omschrijving van die feiten wist tot stand te brengen, zo kunt U dit zelf in dit opzicht doen, zover U daar de tijd wordt gelaten en de mogelijkheid wordt gegeven. Maar de belangrijkste faktor is hier Uw wil om harmonisch te zijn. Harmonisch zijn met anderen wil niet zeggen voortdurend aan hun impulsen zonder meer beantwoorden. Dit wil alleen zeggen voor Uzelf zowel als voor die anderen een zo groot mogelijke vrijheid, zo groot mogelijke daadkracht en daadmogelijkheid, gedachtenvrijheid vooral natuurlijk te handhaven met een zo goed en zoveel mogelijk compenseren van de fouten die door de anderen gemaakt worden in de zekerheid dat allen reeds door deze benadering Uwerzijds van buitenuit een verdere compensatie op zal treden voor de fouten die U ongetwijfeld evenzeer maakt. Dit is een benadering die voor het begin ligt op de gevoelswereld of gevoelsgebied. Deze benadering zal misschien psychologisch zelfs tot kolderie kunnen klinken. Zij berust echter op feiten, nog niet verklaarbare feiten, en zij kan U dus, indien U van hier uitgaat brengen tot een steeds intenser begripsvermogen, uitschakelen van het ik en een daarvoor tijdelijk overbrengen in het ik van gedachten, waarden en uitstralingen van anderen waardoor het werkelijk begrip waarvan U het gebrek vaststelde ook daadwerkelijk en feitelijk mogelijk wordt, en op den duur een gedeelde gedachtenwereld met alle, die binnen dit spel van evenwicht en harmonie een grote rol spelen voor U bereikbaar zal kunnen zijn.

Vraag. U zegt van harmonie te zoeken met de kosmos, wat bedoelt U juist met kosmos?

Antw. De kosmos in zijn volste omvang is het totaal van het zichtbaar en onzichtbaar geschapene voor ons, zoals het zich aan ons vanuit ons standpunt voordoet en door ons, vanuit ons eigen leven als schoonheid grootheid, rechtvaardigheid e.d. kan worden beleefd. ~~De aanvaarding hiervan, niet als een zielloos of alleen maar technisch geheel, maar als een levend geheel, maakt het mogelijk~~ het evenwicht met de kosmos zeer snel te vinden en steeds meer begrip omtrent de werkelijke geaardheid daarvan te gewinnen.

Vraag. Het ceremonieel van de Rooms Katholieke Kerk wordt geïnterpreteerd en gevoeld als zijnde restanten van historische handelingen bv. het wassen van de handen na de offerande. Is dit ceremonieel desondanks als magische handeling te beschouwen en heeft het een magische uitwerking?

Antw. Ongetwijfeld, en ik mag er op wijzen dat deze magische uitwerking ook in het Roomse geloof zelf wordt aangenomen. Als vb. zou ik willen geven het bereiken van innerlijke genade: door deel te nemen aan de offermaaltijd. Het opdragen van z.g. missen voor overledenen. Hierbij is sprake van een geloof althans in daadwerkelijk

overdracht van Krachten. Diegenen die een misoffer hebben kunnen bijwonen in een gemeenschap, die intens gelovig en wetend omtrent hetgeen door de celebrant wordt volbracht, beleeft, zullen mij kunnen bevestigen.

1e. Het misoffer ongeacht de betekenis daaraan toegekend, maar gezien als een logisch opeenvolgende reeks van handelingen en uitspraken kent.

In het eerste gedeelte een lerend element, waarbij enige sfeer wordt geschapen.

In het 2e. gedeelte van de mis ontstaan grote spanningen, die soms tot een innerlijke beroering, schoonheids en mystieke beroering kunnen leiden. En voor diegenen die wat verder zijn op geestelijk terrein wel degelijk een mogelijkheid tot verrukkingstoestand in zich dragen.

Daarnaast blijkt dat in het 3e. gedeelte van de mis een laatste functie wordt verricht nl. het wederom aanpassen van de sfeer aan het normale leven en het bevrijden van de mens met het behoud van de kracht en het bewustzijn dat hij heeft opgedaan.

Zo mag ik stellen dat het misoffer op zichzelf misschien zelfs dank zij de oude bron, een van de meest werkzame magische rituelen is en een zeer groot werkingsbereik kan bezitten, dat helaas in de stof, mogelijk door wantrouwen, of ongeloof niet voldoende wordt gebruikt, maar in bepaalde geestelijke sferen zeer zeker gebruikt wordt met zeer goede resultaten.

Vraag.

Wat is het verschil tussen Magie en Mystiek.
Kunt U een weg bepalen tot bewustzijn in beiden?

Antw.

De Magie is het praktisch handelen, zij is dus het gebruik van niet algemeen als natuurlijk erkende krachten voor doeleinden die binnen de menselijke wereld en de haar omringende geestelijke werelden als onmiddellijke reacties merkbaar worden.

De mystiek tracht een innerlijke beleving te verkrijgen waarbij weliswaar het "eigen ik" grote Krachten kan ondergaan, bewustwordingen kan ondervinden maar, geen wijziging in de buitenwereld optreedt.

De Magie past dus de buitenwereld aan, aan hetgeen op dit moment bewust als juist wordt gezien, terwijl de mystiek de mans aanpast aan het deel van de Goddelijke Waarheid dat doorklinkt in zijn eigen wereld.

De wegen voor de Magie zijn betrekkelijk eenvoudig weer te geven, maar zeer moeilijk om te volgen. Magie vereist: Kennis, studie en zelfbeheersing.

Kennis en studie komen voort uit het bestuderen van alle Magische elementen die voorkomen in eigen wereld + al hetgeen wat men in aanvulling daarvan zou kunnen ondervinden en ondergaan. De studie bevat het in de praktijk brengen van hetgeen men geleerd heeft, en aan de hand van experimenten een verder opbouwen van een voor het ik, en vanuit het ik werkzame reeks van krachten.

Dit is natuurlijk veel te kort, maar om U een weg tot Magie te geven, moet U eerst gekonditioneerd zijn in een bepaalde richting van denken. U moet verder gebracht worden tot een onderscheid tussen de begrippen rede in de stof en redelijkheid vanuit een kosmisch standpunt. Daarnaast moet U beseffen dat eigen onvermogen in stoffelijk ervaren de oorzaak kan zijn van schijnbaar bovennatuurlijke gebeurtenissen in eigen wereld en leven. Eerst wanneer deze konditionering geslaagd is komt men verder. De Magiër moet altijd bewust zijn, van zijn handelingen, van de Krachten die hij gebruikt zowel als van het doel dat hij nastreeft.

De mysticus heeft het in zekere zin eenvoudiger: Hij begint nl. met het gevoelsbeleven. Dit gevoelsbeleven kan geheel en al de rede terzijde stellen, en zich bv. in een ritueel patroon, de mystiek die ongetwijfeld ook in een misoffer gelegen is, voor zich een identificatie verkrijgen met zijn eigen voorstelling van het Goddelijke, hoe volledig of onvolledig deze moge zijn. Het gevolg is dat hij dus een innerlijke verrijking ondergaat die het hem mogelijk maakt, zowel zijn Godsaanvaarding en zijn Godserkenning zuiverder te omschrijven, als wel de Godheid zelve intenser in zich te beleven. In ontvluchting aan de uiterlijke omstandigheden die in de mystiek zeer vaak voorkomt, brengt via het innerlijk meestal een esotherische of pseudo esotherische weg de mens tot realisatie van de Hoogste Krachten, wat hij daaruit put staat buiten zijn beheersing. Het geputte in feite bepaald door zijn bewustzijn, zal hij zien als een gave niet als een verwerping. Hij zal daarom ook spreken over begrippen als genade, het licht dat wordt gebracht, de openbaring en beseft daarin niet in hoe grote mate zijn eigen wereld bepalend is voor al hetgeen hij verwerft en ondergaat, en in hoeverre zijn eigen wezen en aanvaarding in feite ook mede uit zullen maken wat zijn mystieke beleving in feite inhoudt.
